

Nu sænker Gud sit ansigt over jorden
Det store hjerte banker ganske stille
Og se, hans pande mod hvis hvælv du hviler
er kølig som en forårsnat i Norden.

Og skærmende han lægger hånden over
den gode jord, han skabte i sin glæde.
Han græder over vågne, kolde sjæle
og kysser dyrene og børn, der sover.

O, lyt en kølig forårsnat i Norden.
Guds milde røst er vindens sagte susen,
og evighed er lagt i blomsterånde,
– nu sænker Gud sit ansigt over jorden.

Tove Ditlevsen, fra Pigesind 1939